

DOLEGLY (2) *part praet act*

A pl subst dol(e)gl(e), dol(e)gl(e)jsz(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. w innym znaczeniu s.v. dolegliwy.

*Dotyczący, obchodzący kogoś; naglący, palący; doniosły, ważny (2) : gdyż nas więźsze doległości od złotego iáblka Korony Węgierfkiey dolegáią [...] / A ták dla Páná Bogá wftápmý w dolegleyfze rzeczy nie wfczynáiąc tákowych / ktore fie od brátá náfzega Kurfierftá tu poczęły *BielKron* [332³]v.*

*Szereg: »pilny a doległy« (1): opuściwszy też pilne na ten czas a doległe potrzeby państw onych *Diar* 20.*

Synonimy: pilny, ważny.

Cf DOLEC

KN